

ПРОЦЕСНИЙ ПІДХІД У КОНЦЕПЦІЇ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

Євтушенко О. гр. МВ-28м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.В. Ольшанський**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасний етап розвитку теорії процесного управління багато в чому базується не стільки на досягненнях в області менеджменту, а скільки на запозичення ідей і методів аналізу в основному з економічної теорії, математики, інформатики та інших наук, які самі до теперішнього часу зазнають трансформацію. Міждисциплінарність теорії процесного управління постійно зростає і стає однією з її відмінних компетенцій.

Процесний підхід у концепції стратегічного управління. Поява і подальший розвиток процесного управління як самостійної теорії багато у чому визначається еволюцією теорії стратегічного управління. Так, у роботі [1, с. 57] показано, що «на межі 1980-х і 1990-х рр. еволюції наукових трактувань розвитку підприємств з'явився етап, характерними особливостями якого є, перше, пошук стійких конкурентних переваг і, друге, це нове розуміння джерел і механізмів їх створення. Домінуючою стала ресурсна парадигма стратегічного управління, головною ідеєю якої є визнання внутрішніх організаційних здібностей і ресурсів фірми визначальними джерелами її конкурентних переваг «... Піднесенню нового бачення стратегій фірм допомогло ... співзвуччя ресурсної концепції загальної тенденції розвитку теорії менеджменту у напрямку все більш рішучого визнання пріоритету організаційних чинників конкурентоспроможності фірм». В.С. Каткало також називає у числі концепцій, «які радикально змінили у кінці 1980-х на початку 1990-х рр. уявлення про ефективний менеджмент», концепцію організаційної культури, концепцію комплексного управління якістю, концепцію «бережливого виробництва», а також реінжиніринг бізнес-процесів.

Наприкінці ХХ і початку ХХІ ст. дослідники [2] формують розуміння стратегічного управління як тріади «зміст-процес-контекст». Контекст – це набір обставин, у яких визначаються зміст і процес стратегій (тобто іде пошук відповіді на питання «що?» і «як?») [3]. Співвідношення мети організації і трьох аспектів стратегічного управління представлені на рис.

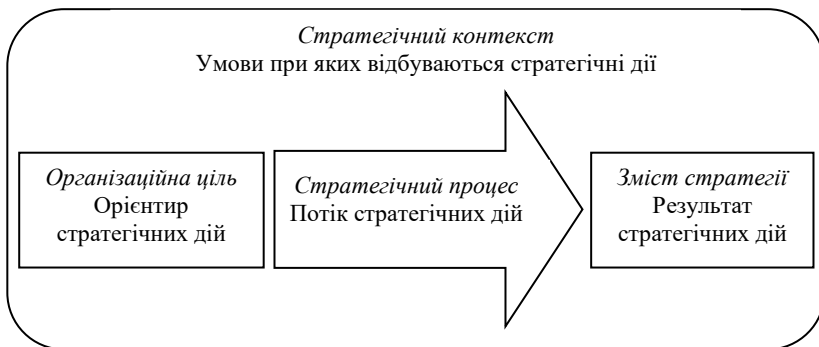

Рис. Співвідношення мети підприємства ресторанного господарства і трьох аспектів стратегічного управління

Слід зазначити, що мова йде не про три розрізнені частини стратегії, а про три її взаємопов'язаних аспекти, поза межами яких аналіз стає фрагментарним. Між тим допустимо зосередження на одному аспекті стратегії при врахуванні двох інших [4]. Представлений підхід демонструє визначальну роль процесу як такого в управлінні, його місце у стратегічному контексті, а також можливість «виокремлення» процесів управління.

У результаті проведеного дослідження процесне управління підприємством ресторанного господарства було проаналізовано у межах сучасних організаційно-економічних концепцій, а саме процесний підхід був розглянутий у концепції стратегічного управління.

Список джерел інформації

1. Катькало В.С. Эволюция теории стратегического управления. СПб.: ИД СПбГУ, 2006. 548 с.
2. Pettigrew A.M., Whipp R. Managing Change for Competitive Success. Blackwell: Oxford, 1991.
3. Ольшанський О. В. Ключарьов В. М. Теоретико-методологічні аспекти управління бізнес-процесами підприємств торгівлі. *Науковий погляд: економіка та управління*. 2019. №1 (63). С 130–136.
4. Ольшанський О. В. Удосконалення менеджменту підприємства на основі реалізації принципів процесного управління. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки»*. 2019. Вип. 33. С. 123–126.